

RES CAT ALLATS

HUMOR INDEPENDENT CONTRA LA CRISI
Dibuixants d'El Web Negre

FEDERALISME

AUTONOMISME

CRISI

RES ALLATS

HUMOR INDEPENDENT CONTRA LA CRISI
Dibuixants d'El Web Negre

 Angle Editorial

RESCATALLATS

Aquesta obra que esteu fullejant àvidament, que tanta gràcia us fa i que, desenganyeu-vos, acabareu comprant, contempla amb humor, candor i bona fe, però també amb un pèl de mala llet, un període de temps del nostre país –posem, l'últim any– d'allò més ximple, que va començar sent una merda i pot acabar amb una pujada important de l'autoestima que mancava a una gran majoria dels d'aquí. Aquest és un llibret sobre la història més recent de Catalunya que no pot mancar de cap manera en cap llar, escola, facultat, biblioteca pública o privada, ludoteca o tanatori, llar d'infants o casal d'avis, dispensari o consulta de veterinaris.

En fi, estem parlant que l'objecte d'aquest estudi sociològic i psicològic és un temps que, si més no, passarà a la història en majúscula, com a mínim per haver canviat de manera inexcusable i sense retorn la nostra minúscula història prevista fins al moment, la prefabricada per les rutines i interessos aliens a la nostra pàtria. És a dir, hi haurà un abans i un després d'aquest moment. Esteu avisats.

Com se sol dir, l'obra està estructurada en capítols, i comencem pel final, no per tocar la pera, que podria ser, sinó perquè tampoc cal ser previsible. Aquest final encara és obert, però en algun moment havíem de lliurar el llibre a la impremta. El principi d'aquest final comença quan, en un ambient de mala maror palpable arran de tot el que us expliquem en els capítols posteriors al primer –al qual s'ha d'afegir un conjunt de putades de llarg recorregut–, una enorme quantitat de ciutadans van sortir de reivindicació i de festa al carrer en una de les Diades de Catalunya més magnífiques que es recorden, proclamant el desig i exigint la independència. Barcelona va reunir una gran majoria de la gent d'aquí, fins al moment, prou silenciosa, que a la fi –perquè no se l'ha cregut mai– ja no fa cas del desinteressat i tendre discurs dels de sempre, amb els matisos i variants als quals ja estem acostumats: des que hem de tenir seny –a ells no els cal– fins que cal anar tots a l'una –a una-gran-i-lliure, presumen–, passant per allò que ara, en plena crisi, no

podem ser deslleials –quan sí que hem pogut?–, que és anticonstitucional –amenacen els colonitzadors– o que no s’entendria una cosa sense l’altra –mira què és fàcil!–, o les apel·lacions a les tradicions i sentiments, des del catòlic d’ultratomba fins al matern-filial, passant pel castrense, etcètera.

En capítols posteriors repassem què ha passat fins a l’11 de Setembre del 2012, per si us heu perdut alguna cosa: els últims mesos hem viscut tantes variants de la ximpleria pura i dura, de la irracionalitat més aberrant, que quasi no sabem on som. Des de la ja reconeguda –encara no fa gaire feien l’orni– crisi financera i del totxo fins a les penúltimes –per ara– eleccions catalanes que ja es van fer amb l’aigua al coll, però de les quals va sortir un govern dels millors –mare meva!– que va optar per fer la feina bruta i agafar les tisoires i retallar per ser els més bons nois de la colla. Tot i això, les arques continuen buides i la gent va de mal en pitjor.

Després van venir les eleccions generals, que en deien fins ara. I des del govern central les retallades

han estat i són salvatges, retallen compulsivament al crit de «*que se joda*» i deixen l’Estat a nivells de galleda de les escombraries amb unes conseqüències palpables arreu i de les quals no es podrà refer en dècades. I aleshores ve, i no ve, la martingala del rescat europeu: que sí, que no... un estira-i-arrotonsa d’incertesa, d’acolloniment, de buscar el moment oportú perquè una nomenclatura economicopolítica es pugui desfer per sempre més de l’estat del benestar, dels drets dels treballadors, d’un futur acollidor per a les noves generacions.

I, sí, tot això us ho expliquen una colla de ninotaires perquè ho entengueu... i rigueu!

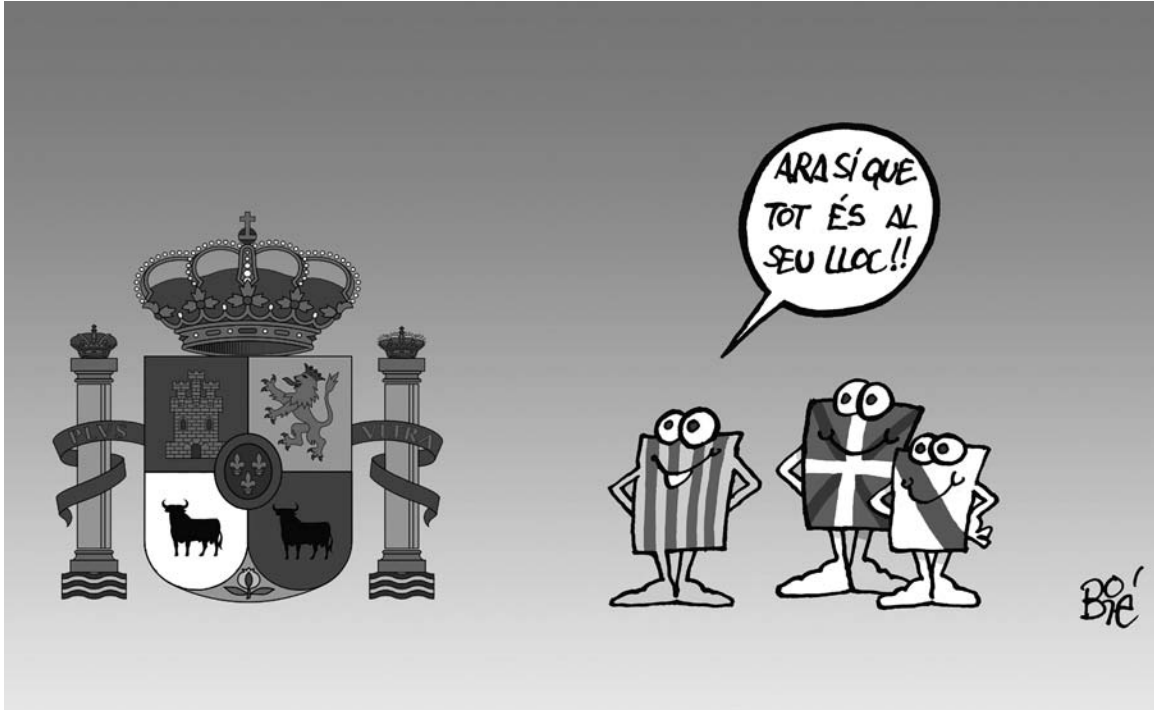
MANEL PUYAL

1. PASSI-HO BÉ, GRÀCIES PER LA PROPINA

MALGRAT LA MULTITUDINÀRIA MANIFESTACIÓ DE L'11-S, RAJOY
ÉS TAXATIU AMB EL TEMA DE LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA

VOSTÈ SAP QUIN DIA
COMENCEN A **ESpanyolitzar**
ELS PEATGES?

FA ANYS
QUE HO ESPERO...

